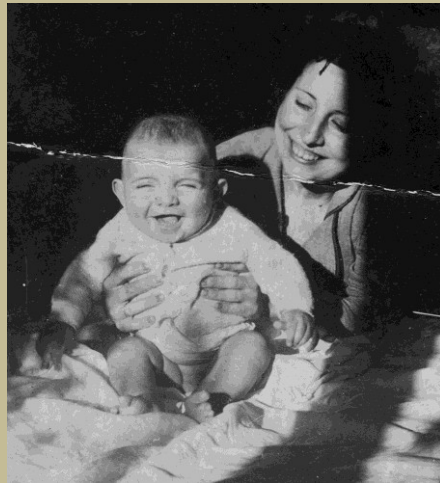

Προσωπική και καλλιτεχνική διαδρομή του Πέρη Ιερεμιάδη

(Πηγές: μαρτυρίες, επίσημα έγγραφα και αλληλογραφία από το προσωπικό και οικογενειακό αρχείο του Πέρη Ιερεμιάδη) – *Μετάφραση από Ελένη Πολυχρονή.*

1939

Γεννήθηκε στην Αθήνα, στις 15 Ιουνίου.

1944

Μετακόμισε με τη μητέρα του, Ελένη Αλεξανδράκη (διαζευγμένη πλέον με τον πατέρα του Ιερεμιάδη), στο Καμερούν της Αφρικής. Έζησε με τη μητέρα του στη Γιαουντέ, στο σπίτι ενός θείου του, όπου περνούσε χρόνο με τις θείες του και τα ξαδέρφια του, οι οποίοι ήταν ελληνικής (κρητικής), γαλλικής και ελβετικής καταγωγής.

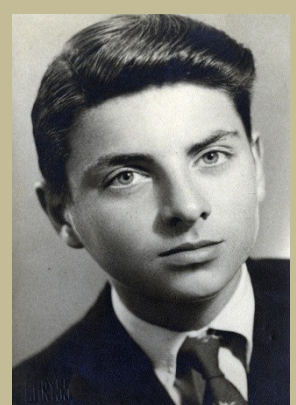

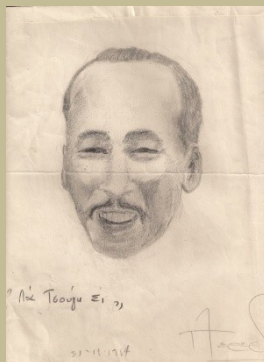
1946 Επιστρέφει στην Αθήνα, όπου και εισάγεται σε οικοτροφείο.

1949 Λαμβάνει χώρα ο δεύτερος γάμος της μητέρας του με τον Δημήτρη Κατρή, στο Καμερούν. Γεννιέται η ετεροθαλής αδερφή του, Έφη Κατρή (στις 08 Σεπτεμβρίου, στην Νίκαια της Γαλλίας). Μεγαλώνει στην Ντουάλα όπου ο πατέρας της Δημήτρης Κατρή εργάζεται ως διευθυντής εταιρείας. Ο Πέρης την βλέπει τα καλοκαίρια στην Νίκαια, το θέρετρο που επιλέγει η μητέρα του. Της γράφει συχνά για τα ενδιαφέροντά του (αθλητισμό, λογοτεχνία, κινηματογράφο).

**vers
1952-
1953**

1954

Από τον Πέρη σε ηλικία 15 ετών.

1955-

Ασχολείται με τον αθλητισμό σε υψηλό επίπεδο. Πρώτα με την κολύμβηση και έπειτα με την καλαθοσφαίριση.

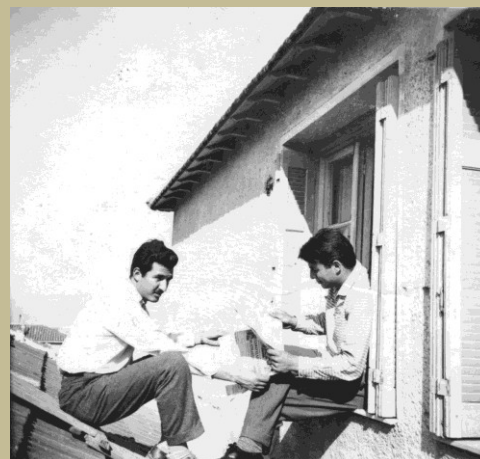
1956

Φωτογραφία στα αριστερά : με τον φίλο του Αντώνη ΧΡΗΣΤΕΑ (πρώτος από αριστερά) τον σκόρερ της διάσημης τότε ομάδας μπάσκετ με το ψευδώνυμο Η Χρυσή Πεντάδα , (Πανελλήνιος Γυμναστικός Σύλλογος Κυψέλης, Αθήνα), περίπου 1955, 1956.

Πέρης: 3ος από αριστερά

Στην οροφή του λυκείου

1957

Παράλληλα με τις σπουδές του στο γυμνάσιο (σημερινό λύκειο) ο Πέρης δημιουργεί πινακίδες και αφίσες για βιτρίνες καταστημάτων στην Αθήνα. Με αυτό τον τρόπο κερδίζει το χαρτζιλίκι του. Ο πατέρας του, πωλητής εκείνη την εποχή, εκμεταλλεύεται το κύκλο γνωριμιών του για να του βρει πελάτες. Εγκαταλείπει τον πρωταθλητισμό. Πηγαίνει συχνά στον κινηματογράφο και διαβάζει πολύ. Ένας φίλος, του παραγγέλνει πίνακες ζωγραφικής. Ήταν στην ίδια τάξη με τους φίλους του **Στέλιο Ράμφο** (μελλοντικό φιλόσοφο και συγγραφέα) και τον **Μάριο Κατσουρό** (μελλοντικό αρχιτέκτονα), τους οποίους θα συναντούσε ξανά κατά τη διάρκεια των σπουδών του στο Παρίσι.

Ο Πέρης ξεκίνησε μαθήματα ζωγραφιάς με μοντέλο και σκέφτηκε να εγγραφεί στην École des Arts Décoratifs στο Παρίσι. Απέτυχε στις εισαγωγικές εξετάσεις λόγω ανεπαρκούς επιπέδου γαλλικών.

Στο λύκειο, ήταν μέλος της σχολικής θεατρικής ομάδας και έπαιξε τον πρωταγωνιστικό ρόλο σε ένα θεατρικό έργο που ανέβηκε για τον εορτασμό των Χριστουγέννων (για το οποίο φιλοτέχνησε και τα σκηνικά):

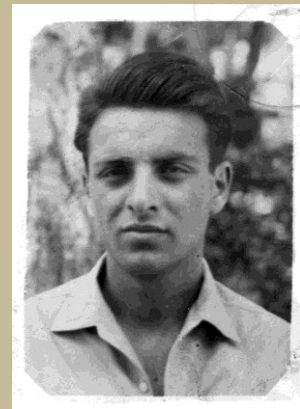
1958

Επιτυχάνει στις εισαγωγικές εξετάσεις (κατατάχθηκε 48ος) και εισάγεται στο τμήμα ζωγραφικής της École des Beaux-Arts στο Παρίσι στις 2 Οκτωβρίου 1958. Ήταν μαθητής του Roger Chastel (καθηγητή και επικεφαλής του εργαστηρίου στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts από το 1963 έως το 1968). Μένει στο Ελληνικό Ίδρυμα (Cité Universitaire). Ακολουθούν πρώιμα έργα του :

1959

Μένει στην οδό Πιέρ Κιουρί (Pierre Curie) 4, στον πέμπτο όροφο.

1960

Γνωρίζεται στο πανεπιστήμιο, με την πρώτη του σύζυγο *Eveline Demangeon*, Παρίσι. Στην Φεστιβάλ Ανθρωπότητας («*Fête de l'Humanité*»), γνωρίζεται με τον **Δημήτρη Νόλλα** που θα γίνει σεναριογράφος και συγγραφέας. Επίσης συναναστρέφεται με τον **Μάριο Κατσούρο** φοιτητή αρχιτεκτονικής και με τον **Ζάχο Παπαζαχαρίου** μελλοντικό σεναριογράφο, Εθνολόγος, ανθρωπολόγος, συγγραφέας και ποιητής. Ο τελευταίος είναι παθιασμένος με τις μαριονέτες και συγκεκριμένα με το θέατρο σκιών του Καραγκιόζη. Ο Ζάχος εισάγει τον Πέρη στην συγκεκριμένη τέχνη και **μαζί ανεβάζουν θέαμα σκιών για το Σπίτι Φοιτητών Καλών Τεχνών**. Ο Πέρης κατασκευάζει μια δεκάδα μαριονέτες, τις οποίες ο Ζάχος αργότερα θα πουλήσει μαζί με μεγάλο τμήμα της προσωπικής του συλλογής στο Μουσείο του Ανθρώπου. Οι μαριονέτες του εκτίθενται έως σήμερα στο ΜuCEM της Μασσαλίας. (Μουσείο των Πολιτισμών της Ευρώπης και της Μεσογείου)

Πέρης (δεξιά), 1959, Παρίσι

Marionnette d'ombres

Klephtes

1961

Αγωνιστής του 1821 - **Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος**, γενναίος οπλαρχηγός της Επανάστασης του 1821 (1788-1825) ήταν ήρωας του Ελληνικού Πολέμου της Ανεξαρτησίας.

Παντρεύεται με την Εβελίν Ντεμανζόν (Eveline Demangeon) στο Ραγιόλ-Καναδέλ (Rayol Canadel), Βαρ (Var), Γαλλία.

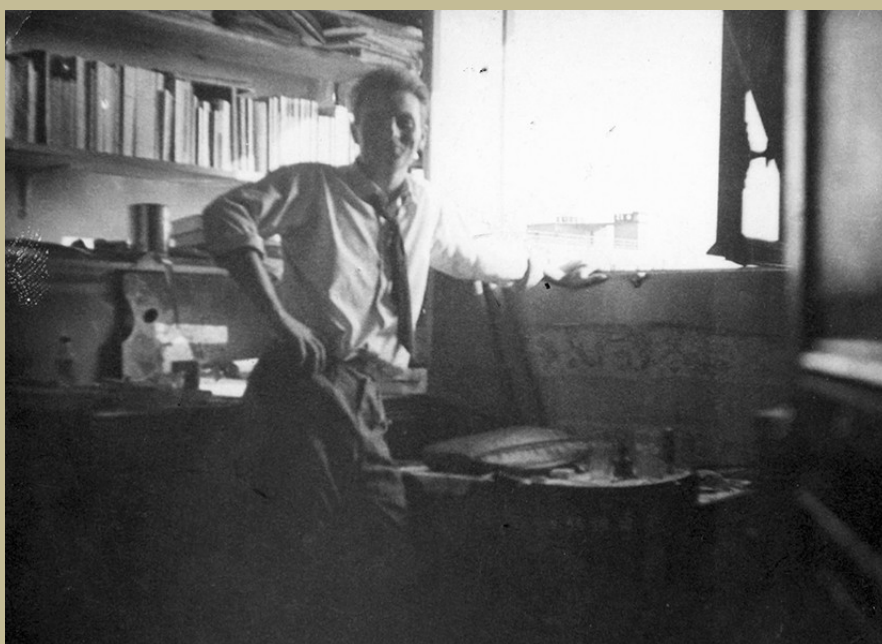
Αναλαμβάνει καθήκοντα διευθυντή στο περιοδικό Παρουσία/ Présence , μηνιαίας κυκλοφορίας του Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών Παρισιού (από το 1961 έως το 1963). Ήταν υπεύθυνος για το περιεχόμενο, την εικονογράφηση και τη διάταξη του περιοδικού. Ο Δημήτρης Νόλλας ήταν γραμματέας του περιοδικού. Ο Πέρης διετέλεσε επίσης πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών Παρισιού.

Σχεδιαστής στο αρχιτεκτονικό γραφείο του κ. Μπρέσκι, πολωνικής καταγωγής.

1962

Γεννιέται στις 5 Μαρτίου η κόρη του Κατίνα Ιερεμιάδη στο Παρίσι.

1963

Διεύθυνση: 2, Villa Sadi Carnot, Παρίσι, 19ο διαμέρισμα) ([Rue Mouzaïa](#))

1965

« Η περαστική », του [Γεράσιμου Σκλάβου](#), 1965

Παίρνει διαζύγιο.

Απέναντι: **Ο Πέρις δίπλα στον φίλο του, τον Έλληνα γλύπτη Γεράσιμο Σκλάβο** (Δώματα, Ελλάδα, 1927 – Λεβαλουά-Περέ, 1967). Σύμφωνα με τον Δημήτρη Νόλλα, ο Πέρις υπερασπίστηκε το έργο του Σκλάβου στη Σχολή Καλών Τεχνών και η ομιλία του πυροδότησε φοιτητική εξέγερση.

1966 Γνωρίζεται με τη δεύτερη σύζυγό του, Γιούλη Δεληγιάννη.

Πέρης Ιερεμιάδης, 1967

1967

Έμενε αρχικά στον αριθμό 36 της οδού Bac, στο 7ο διαμέρισμα του Παρισιού ,

και στη συνέχεια στον αριθμό 99 της λεωφόρου Raspail, στο 6ο διαμέρισμα του Παρισιού.

1969 Εγκαθίσταται για έξι μήνες στις Cévennes, στο Hameau de La Payolle (Κοιλάδα του Saint André de Valborgne).

1971 Μετακομίζει στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας και εργάζεται περιστασιακά ως νυχτοφύλακας. Ταυτόχρονα εμβαθύνει την γνώση του στους Γερμανούς φιλοσόφους.

Έπειτα περνάει έξι μήνες στη Ρώμη.

*Με την κόρη του.
Ο Πέρης ντυμένος πειρατής.*

1972 Επιστρέφει στην Ελλάδα.
Στα μέσα Ιανουαρίου, ξεκινάει την στρατιωτική του θητεία (διάρκειας δύο χρόνων). Αρχικά τοποθετείται στην Τρίπολη, στην Πελοπόννησο.
Την ίδια χρονιά ασθενεί και ακολούθως φεύγει από την ζωή ο πατέρας του, Μίλτος Ιερεμιάδης, πρώην πρωταθλητής της ελληνικής ομάδας ποδοσφαίρου στην Κωνσταντινούπολη.

1974

Κατοικεί στο Κουκάκι (Οδός Μάρκου Μπότσαρη 8) και αργότερα στο Φάληρο.
Δημιουργεί χάρτη της Κρήτης για έναν εκδοτικό οίκο. Σκοπεύει να δημιουργήσει δέκα χάρτες (συμπεριλαμβανομένων της Αίγινας, της Σαλαμίνας, της Ρόδου και της Κέρκυρας). Παράλληλα εργάζεται ως **διακοσμητής και γραφίστας στο Υπουργείο Εμπορίου**.
Δημιουργεί έναν χάρτη της Αίγινας προς αυτοέκδοση.

1975

Λήγει τον Μάιο η στρατιωτική θητεία, η οποία είχε παραταθεί λόγω της κυπριακής κρίσης.
 Εγκαθίσταται στην περιοχή Παγκράτι (Ξενοφάνους 12), στην Αθήνα. Αναζητά μόνιμη εργασία για να συντηρεί οικονομικά τον εαυτό του, ενώ παράλληλα συνεχίζει το καλλιτεχνικό του έργο.
 Αρχίζει να εξασκεί την Ορθόδοξη θρησκεία.
 Γεννιέται στις 14 Οκτωβρίου ο γιος του, Μίλτος Ιερεμιάδης, στην Αθήνα.

1976

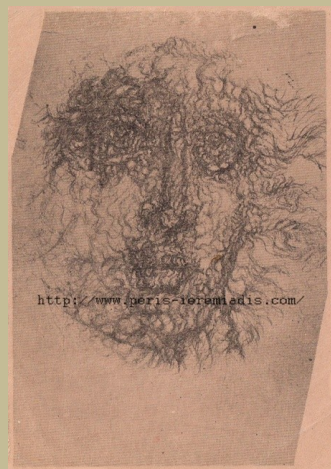
Παραλείπεται από τη δουλειά του στο Υπουργείο Εμπορίου. Διδάσκει γαλλικά σε μαθητές.

1977

Αναπτύσσει ένα **σχέδιο με σκοπό την έκθεση** των έργων του (τρία χρόνια εργασίας).
 Επίσης σχεδιάζει να εργαστεί **στα αρχεία του έργου του αρχιτέκτονα Πικιώνη** (το έργο καθυστερεί). Αναλαμβάνει νέες αναθέσεις στο Υπουργείο.

1978

Από 3 έως 17 Απριλίου 1978: Λαμβάνει χώρα η πρώτη του έκθεση, με τίτλο «Σχέδια», στην Πινακοθήκη Νέες Μορφές (Αθήνα).
Μελέτη πάνω σε εικόνες (κάρβουνο).
Δημιουργία του χάρτη της Ρόδου :

Συμμετοχή στην διοργάνωση της έκθεσης για τον Πικιώνη: « Δημήτρης Πικιώνης (1887-1968) - Σχέδια, αρχιτεκτονική και ζωγραφική » - σε συνεργασία με την κόρη του αρχιτέκτονα, Αγνή Πικιώνη (Εθνική Πινακοθήκη, Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου στην Αθήνα, από τις 18 Δεκεμβρίου 1978 έως τις 28 Φεβρουαρίου 1979).

1979

Εγκαταλείπει οριστικά το Υπουργείο, θεωρώντας το «υπερβολικά πολιτισμένο».

Μετακομίζει στη γειτονιά Κουκάκι (Λιάκου 11).

Έκθεση, Γκαλερί Νέες Μορφές, Αθήνα.

Παίρνει διαζύγιο για δεύτερη φορά

Εκδίδεται **το βιβλίο του «Περίοδος III, Γιαννούλης Χαλεπάς», 1η έκδοση (αυτοέκδοση).**

1980

Προετοιμάζει **τρεις εκθέσεις:** Αθήνα, Λάρισα και Θεσσαλονίκη. Μετακομίζει στο **δεύτερο εργαστήριό** του στην οδό Μαυροβουνιώτη 9 μετά από σεισμό. Αναλαμβάνει τον στολισμό του **Νηπιαγωγείου στο Κουκάκι, Νότη Μπότζαρη Νο 5** (όπου σύχναζε ο γιος του).

1981

Από τις 8 έως τις 26 Ιανουαρίου 1981, λαμβάνει χώρα η **έκθεση «Μικρά Τοπία, Σχέδια»**, στην Γκαλερί Νέες Μορφές, Αθήνα.

Από τις 5 έως τις 15 Φεβρουαρίου 1981, τα έργα εκτίθενται στην Γκαλερί Εργαστήρι στην Λάρισα.

Η έκθεση της Θεσσαλονίκης ακυρώθηκε λόγω σεισμού.

1982

Διεξάγει την αρχική μελέτη για ένα ξενοδοχειακό έργο στο νησί της Κω (σχεδιασμός για διάστημα δύο ετών). Αναλαμβάνει την χρωματική διακόσμηση εσωτερικών και εξωτερικών τοιχίων. Παράδειγμα μοντέλου :

1983

Έκθεση στη Λάρισα.

Τον Οκτώβριο φεύγει από την ζωή ο πεθερός του, Δημήτρης Κατρός.

Τον Νοέμβριο διακοσμεί **την είσοδο του Δημοτικού Θεάτρου Λάρισας.**

Επανεκκίνηση της συνεργασίας του για το εκδοτικό έργο σχετικά με τη δουλειά του Δημήτρη Πικιώνη, Έλληνα αρχιτέκτονα (1887-1968) –

Ταξινομεί και κάνει απογραφή του έργου του Δ. Πικιώνη – κατόπιν αιτήματος της Αγνής, κόρης του Πικιώνη.

1984

Παντρεύεται η αδερφή του Έφη στη Σύφνο.

Κάνει **μελέτες για τα "κεφάλια".**

Έναρξη συνεργασίας με ένα δίκτυο αρχιτεκτόνων ως χρωματιστής κτιρίων (λύκειο, σχολείο, ξενοδοχείο στην Κρήτη).

Αναλαμβάνει έργο για λογαριασμό ξενοδοχείου στην Κρήτη.

1985 Συνεχίζεται το έργο στην Κρήτη.

1986 Συνεχίζεται το έργο στην Κρήτη.
Συνεργασία με το περιοδικό Ερουρέμ -Ινδικτος μετά από διετή παύση.

1987 Γεννιέται η εγγονή του Hélène Γκασέ-Ιερεμιάδη.

1989 Από 15 Νοεμβρίου έως 2 Δεκεμβρίου 1989, λαμβάνει χώρα έκθεση, στην Γκαλερί Ioni, στην Κηφισιά Αθήνας.
Διεξάγει μελέτη για τα χρώματα.
Αναλαμβάνει έργο για λογαριασμό ξενοδοχείου στην Κρήτη.
Γεννιέται ο εγγονός του, Αλέξης Γκασέ-Ιερεμιάδης.

1992 Από 8 έως 28 Ιουνίου 1992, έκθεση, Γκαλερί Ioni, Κηφισιά, Αθήνα (έκθεση με την Πιερέττα Λορέντσατου).
Αναλαμβάνει έργο για λογαριασμό ξενοδοχείου στην Κρήτη.
Τον Δεκέμβριο του 1992, έγραψε στην κόρη του: « (...) Στη ζωγραφική, πρέπει να καταφέρνει κανείς να είναι εκτός κέντρου για να βρίσκεται κοντά στο «ιερό» του σημείο. Η λειτουργία των εκθέσεων δεν με θρέφει και, επιπλέον, δεν μπορεί να είναι, ως άσκηση αυτής της εργασίας προς τα έξω, ένα προγραμματισμένο κίνητρο για τη δημιουργία παραγωγικότητας. Κάθε φορά που έχω μια έκθεση, πεθαίνω για έξι μήνες (...) ».

1993 Από 22 Νοεμβρίου έως 11 Δεκεμβρίου 1993, διεξάγεται έκθεση «Ζωγραφική και Σχέδια», Γκαλερί Άστρα, Αθήνα.

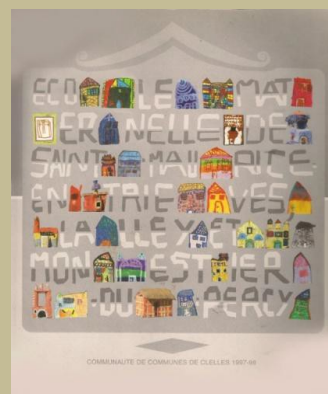
1995 Από 1 έως 17 Μαρτίου 1995, λαμβάνει χώρα η έκθεση "Βάρκες", στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Παράρτημα Πειραιά.
Ανακαλύπτει το νησί Πεταλιό και εγκαθίσταται σε μια εγκαταλελειμμένη στάνη.

Μεταξύ

1996 et 1997 Άγνωστη η ακριβής ημερομηνία, έκθεση, Γκαλερί Domos, Θεσσαλονίκη.

1998 Πραγματοποιείται Έκθεση «Ζωγραφίες και σχέδια», Σπίτι της Κύπρου, Αθήνα.
Εκδίδεται το βιβλίο «Ζωγραφίες και σχέδια», Πέρης Ιερεμιάδης, Εκδόσεις 'Ινδικτος, Αθήνα, 1998.
Σχεδίαση και εικονογραφική επιλογή για το περιοδικό Erourem (αργότερα Ινδίκτος), που εκδόθηκε από τις Εκδόσεις Ινδίκτος.

Συμβάλει στην παρουσίαση του βιβλίου « *Παιδικά Σπίτια* » στη Γαλλία.

1999

Επίσκεψη του 10 χρονου εγγονού του τον Φεβρουάριο στους Πεταλιούς, για να χτίσουν το « κρεβάτι » του :

Το « κρεβάτι »

2000

Φεύγει από την ζωή η δεύτερη σύζυγός του, Γιούλη Δεληγιάννη, στην οποία αφιέρωσε την έκθεσή του με θέμα τα λουλούδια το 2003. Φόρο τιμής της απέτισε επίσης ο θίασος του θεάτρου Σφενδόνη.

Δημιουργεί σκηνικά και κοστούμια για την παράσταση «Λίγο απ' όλα» του Αντώνη Μόλλα, στο Θέατρο Σφενδόνη, Αθήνα, σε σκηνοθεσία του Δήμου Αβδελιώδη..

2001

Συνεργάζεται στην σύλληψη δύο βιβλίων για τον Δημήτρη Πικιώνη που εκδόθηκαν από τις εκδόσεις Ίνδικτος.

2003

Από τις 28 Ιανουαρίου έως τις 15 Φεβρουαρίου 2003, πραγματοποιήθηκε στη Γλυφάδα η έκθεση « *Dessins και Σχέδια* » με θέμα τα λουλούδια. Η έκθεση ήταν αφιερωμένη στη Γιούλη Δεληγιάννη, τη δεύτερη σύζυγό του.

Γνωρίζεται με την τελευταία του σύντροφο, Σοφία Σκούρα.

2004

Από 19 Απριλίου έως 1 Μαΐου 2004, λαμβάνει χώρα η έκθεση «Σχέδια και Σκίτσα», Γκαλερί Astra, Αθήνα.

Αναλαμβάνει και επιμελείται την χρωματική ανακαίνιση της Μονής Ορμυλίας.

2005

Αναλαμβάνει τον χρωματικό σχεδιασμό και την επιμέλεια του μόνιμου εκθεσιακού χώρου, αφιερωμένο στον γλύπτη Χαλεπά, στο νησί της Τήνου (έκθεση επισκέψιμη έως σήμερα).

Επανεκδόση από τον Ίνδικτο του βιβλίου του Πέρη Ιερεμιάδη για τον Χαλεπά (1979).

Ξεκινά να εικονογραφεί το Συναξάριο, το οποίο του έχει αναθέσει η Μονή Ορμυλίας για μια δωδεκάτομη έκδοση (τελικά εκδίδονται 6 τόμοι, από τον Σεπτέμβριο έως τον Φεβρουάριο, Εκδόσεις Ίνδικτος το 2006). Ο Πέρης θα συνεχίσει δημιουργώντας περίπου εκατό πορτρέτα Αγίων.

2006

Από τις 29 Μαρτίου έως τις 17 Απριλίου πραγματοποιείται έκθεση “ Άγιος Γεώργιος και άλλα σχέδια” στην Γκαλερί Άστρα, στην Αθήνα (αφιερωμένη στην Σοφία Σκούρα). Εγκαθίσταται στις Βλάχηδες, στην Αίγινα.

Από τις 5 έως τις 20 Αυγούστου η έκθεση λαμβάνει χώρα στο κέντρο Στεμνίτσα. Ή Στεμνίτσα (Πελοπόννησο).

2007

Ολοκληρώνει τη σειρά τοιχογραφίες, ζευγάρια και σχέδια με τεχνική ζωγραφικής όπου χαράσσονται οι χρωστικές ουσίες.

Από 17 Ιανουαρίου έως 9 Φεβρουαρίου 2007, πραγματοποιείται η έκθεση "Ζευγάρια", στην Art Gallery Café, στην Βούλα, Αθήνα.

**Φεύγει από την ζωή στις 12 Μαΐου 2007,
στον Πειραιά, μετά από μακρά ασθένεια.
Κηδεύεται στις 14 Μαΐου 2007, στο
Νεκροταφείο Ζωγράφου στην Αθήνα.**

